

ERNEST ZAWADA

malarstwo

zapraszamy na wernisaż wystawy w piątek 10 marca 2017 r.

wystawa czynna do 5.04.2017

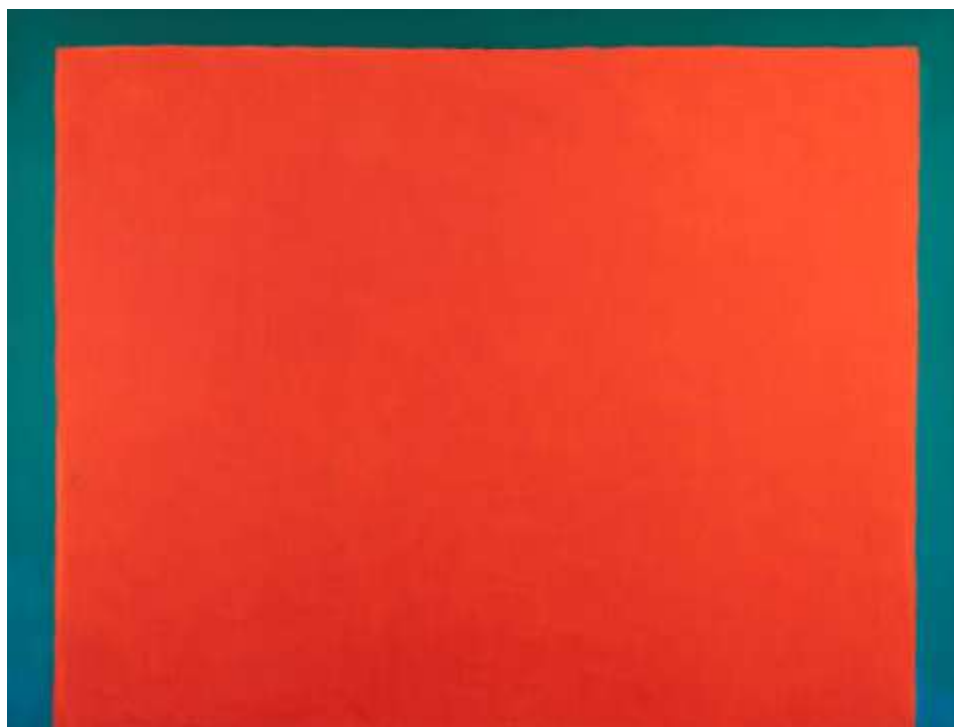
Ernest Zawada

Bielsko-Biała, 43-300
ul. Oliwkowa 19b
T: 691 351 193

E: ernestzawada@op.pl

Urodzony w 1971 roku w Cieszynie. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom z wyróżnieniem w pracowni prof. Stefana Gierowskiego i doc. Krzysztofa Wyznera (1995). Dwukrotny stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego(1995,2007). Nominowany do nagrody Ikara w 2006 roku oraz nagrody Marszałka Województwa Śląskiego. W roku 2008 uzyskał stopień doktora habilitowanego sztuki, a w 2009 roku tytuł profesora nadzwyczajnego. Autor 70 wystaw indywidualnych. Dotychczas brał udział w 75 wystawach zbiorowych. Wystawiał m.in. w Waszyngtonie, Nowym Yorku, Izraelu (Acco), Niemczech,

Włoszech (Rzym), Węgrzech (Budapeszt), Ukrainie, Czechach, Słowacji , z artystami tej miary co Igor Mitoraj, Ad Reinhard, Istvan Haasz, Jo Kun, Dominique Chapuisit i innych. Jego malarstwo reprodukowano w albumie wydanym przez Galerię Prezydencką w Warszawie, obok prac znamienitych malarzy takich jak: Jerzy Nowosielski, Stefan Gierowski, Jan Tarasin, Henryk Stażewski, Władysław Hasiór, Jerzy Tchórzewski, Rajmund Ziemiński i innych. Prezentował prace podczas kolejnych edycji Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Ulicy w Warszawie oraz Festiwalu Karuzela Cooltury (obok Franciszka Starowieyskiego). Autor książki „Nauka rysunku-ucz się od polskich mistrzów”(Wydawnictwo PWN). Zajmuje się malarstwem sztalugowym, grafiką warsztatową, rzeźbą i instalacją. Jest autorem happeningów w przestrzeni publicznej. Aktualnie pełni funkcję kuratora Galerii Akademickiej ATH w Bielsku-Białej. Jego prace znajdują się w kolekcjach muzealnych (Acco-lzrael, Watykan, Bielsko-Biała)oraz prywatnych w kraju i na świecie(m.in. kolekcja Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego).

Fragmety recenzji prof. Stanisława Rodzińskiego (ASP Kraków)

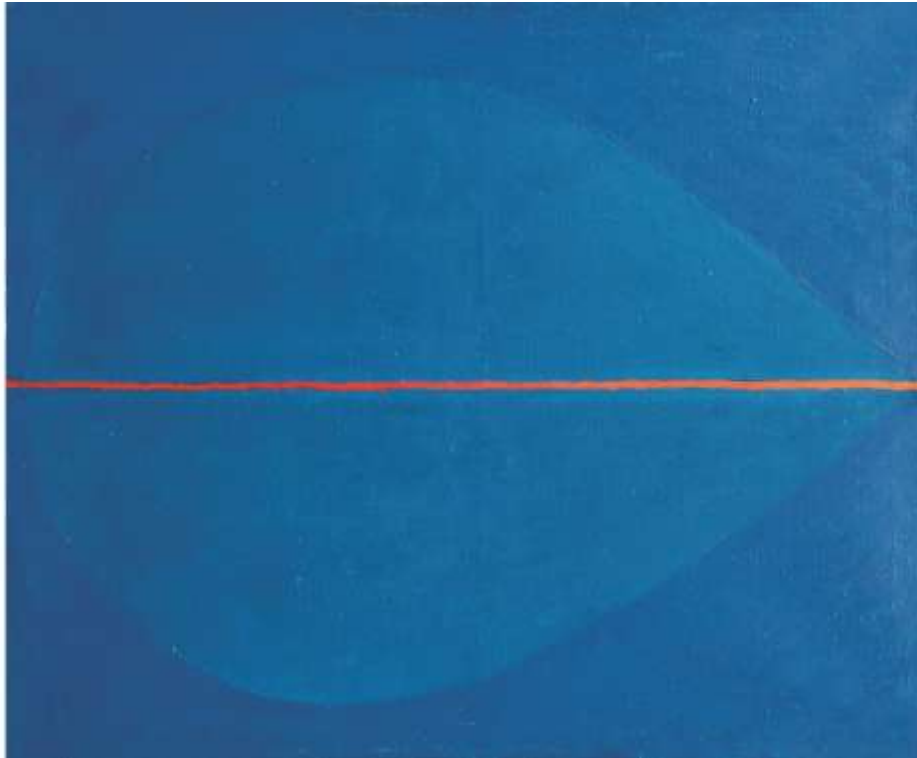
Obrazy stanowiące istotę pracy habilitacyjnej są prezentacją ukazującą konsekwencję z jaką artysta od czasu dyplomu, krok po kroku odnajduje swój malarski świat i jego klimat, a także duchowe przesłanie. Od płócien, na których w przestrzeni czy na płaszczyźnie koloru pojawiły się zarysy, a może znaki ukazujące ślady architektury, krajobrazu, nieba, ziemi- malarz dochodzi do idei obrazu będącego syntezą świata, poszukiwaniem symboli czy znaków, którymi przekazuje lub pragnie przekazać najwięcej środkami najprostszymi, zredukowanymi do minimum.

Kolejne obrazy zarówno pod względem materii, koloru, struktury, pojawiających się śladów gestu malarza, określiłbym raczej jako przejaw szczególnego rodzaju malarskiej ascezy niż minimalizmu.

Ograniczanie koloru, syntetyczne określanie formy, rodzaj kadrowania czy kompozycji- to przecież sprawa w sztuce odwieczna. Tam gdzie zdążano ku prostocie z racji potrzeb duchowych, gdzie synteza miała skupiać i wzmacniać ekspresję- tam rezultaty zawsze były znakomite. Jeżeli „upraszczanie” i ograniczanie było spowodowane tęsknotą do efektów- realizacje były co najwyżej modne. Obrazy Zawady nawiązujące klimatem,

nasyceniem przeżywania do Rothki, De Staela, ale i do Gierowskiego- to zdążanie ku prostocie, skupieniu i sile wyrazu.

Zawada-malarz jest skupionym poszukiwaczem istoty przeżywanego świata i życia, jako aranżer happeningów jest pasjonującym publicystą.

Fragmety recenzji prof. Stefana Gierowskiego (ASP Warszawa)

Malarstwo Ernesta Zawady wywodzi się z tego nurtu w sztuce, który przy najmniejszej ilości elementów pragnie ujawnić najwięcej energii utajonych w kolorze. To co osobiste i odkrywcze wynika z wrażliwości kolorystycznej, trafności zestawień barwnych oraz traktowania planów przestrzeni. Jest to malarstwo zawsze z odbiorem barw dotykającym praw optyki i psychologii widzenia, ale równocześnie w swym skupieniu, pełne energii i treści sięgających do odczuć niewyraźnych, do uprzedmiotowienia, które można wyrazić tylko abstrakcyjnym konkretem działania koloru. Ernest Zawada jest artystą, który w dzisiejszych powikłaniach sztuki i kultury nie miał problemu w odnalezieniu swojej osobistej drogi-malarza.

Fragmety artykułu prof. Marka Rembierza (Uniwersytet Śląski, Katowice)- „Sztuka Ernesta Zawady, czyli epifania prostoty”

Sztuka Ernesta Zawady stanowi epifanię prostoty. To jest jej najbardziej podstawowa i zarazem najbardziej wartościowa cecha. Występuje wszakże ona w takim kontekście cywilizacyjnym, który zdecydowanie nie sprzyja prostocie. Radykalnie i odważnie idzie sztuka Ernesta Zawady pod prąd cywilizacji niszczącej wartość prostoty i różne jej przejawy. Obcowanie z manifestującymi prostotą dziełami Ernesta Zawady można również lepiej rozumieć ziemski los człowieka. Ernest Zawada dąży do wydobycia prostych elementów czystego kosmosu i prostych kształtów natury .Swą twórczością- w malarstwie, grafice i rzeźbiarskiej instalacji- konsekwentnie stawia się on wielości zlewających się z sobą i w sumie bezbarwnych obrazów współczesnej „kultury obrazkowej”.

Ernest Zawada w swej sztuce skupia przede wszystkim uwagę na archetypicznych elementach przejrzystych i prostych krajobrazów, i te właśnie elementy - w artystycznie interesującej formie - przekłada na trafnie dobrane malarskie środki wyrazu, na pobudzającą wyobraźnię czysto malarską grę napięć linii i koloru.

„Ikona w sztuce XX wieku” – prof. dr hab. Renata Rogozińska(ASP Poznań)

Kwadrat umieszczony w centrum malarskiej kompozycji, otoczony rodzajem zewnętrznej ramy (łuzgi) utrzymanej w tym samym jednolitym kolorze pojawia się w obrazach Ernesta Zawady (ur. 1971). Malarz podkreśla ich żywą więź ze sztuką pisania ikon. Konstrukcja jest tu oparta zazwyczaj na najprostszych podziałach geometrycznych, wykorzystujących pion, poziom i symetrie. Większość obrazów Zawady jest jednobarwnych, przy tym silnie nasyconych światłem. Oszczędne w kolorze o misteryjnym znaczeniu i działaniu, związane w formie, wyrastają z tradycji minimalizmu. Choć oczyszczone z literackości, zawierają jednak odniesienia do natury i przywołują symbole o rozległych znaczeniach kosmologicznych i metafizycznych: słońca, krzyża, horyzontu, bramy, okna.

zapraszamy